

CURIERUL MISSIONAR

„CÂT DE FRUMOASE SUNT PICIOARELE

CELOR CE BINEVESTE-SC CELE BUNE.”

Anul XII.

CELOR CE BINEVESTE-SC PACE.

No. 1.

A MERGE ȘI A DA.

Sfânta Scriptură învață pe amândouă: „a merge” și „a da”. În marea Sa poruncă misionară, Domnul și Mântuitorul nostru zice: „Mergeți în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la toată făptura”. Marcu 16, 15. Și același Domn și Mântuitor ne zice: „Aduceți însă la casa vistieriei toate zeciuiele, ca să fie hrană în Casa Mea; puneți-Mă astfel la încercare, zice Domnul oștirilor, și veți vedea dacă nu vă voi deschide zăgăzurile cerurilor, și dacă nu voi turna peste voi belșug de binecuvântare”. Mal. 3, 10.

Domnul Hristos „care, prin Duhul veșnic, S'a adus lui Dumnezeu pe Sine, jertfă fără de prihană”, cere din partea copiilor Săi, ca ei să meargă spre a vesti Evanghelia, și anume în toată lumea, dar El mai cere pe de altă parte, poporul Său, să aducă zecimea în vistieria Sa, adică în Comunitate, și anume în întregime. Atunci va revărsa binecuvântarea Sa în măsură bogată din ferestrele cerului.

Sfânta Scriptură învață afară de zecime, și aducerea de daruri. În cartea profetului Maleahi cetim despre zecimi și daruri. Domnul cere însă mai întâiu credincioșie în aducerea zecimii, căci Sfânta Scriptură zice, că zecimea „este a Domnului, este un lucru închinat Domnului”. Lev. 27, 30. Domnul cere în prima linie, ca copiii Săi să fie credincioși în aducerea zecimii. În această privință să fim credincioși, înainte de a aduce sacrificii, mergând spre a vesti Evanghelia sau aducând daruri. Înainte de a aduce sacrificiul de a pleca în lume spre a vesti Evanghelia sau înainte de a aduce daruri în folosul lucrării, am trebui să fim credincioși în aducerea zecimii. Experiența ne învață, că cei ce sunt credincioși în aducerea zecimii sunt și cei dintâi în aducerea de daruri.

Marea noastră mișcare misionară, care s'a întins atât de mult, încât predicăm Evanghelia astăzi în 139 țări și în peste 400 limbi, este re-

zultatul credincioșiei în aducerea zecimii, cât și al spiritului de sacrificiu, care se dovedește în bunăvoința de a merge și a da. Misionarii noștri, cari pleacă între păgâni, aduc de sigur o jertfă, care este bineplăcută Domnului. Unul dintre tinerii noștri misionari, care a plecat în misiunea externă, a scris Conferinței Generale:

„A părăsi pe mama și pe tatăl meu bătrân în aceasta dimineață este lucrul cel mai greu, care mi s'a cerut cândva. De fapt pare a fi neșus de dureros a-i părăsi în anii bătrâneții lor, când au tocmai nevoie de noi. Nici nu sunt în stare să descriu durerea cea mare pe care o am, fiind nevoit să-mi iau rămas bun dela ei, probabil pentru ultima dată pe acest pământ. Însă nu doresc să-mi schimb hotărârea, gândindu-mă la Domnul Hristos, care făcuse aceeași experiență, părăsind într-o dimineață cerul și aducând astfel un sacrificiu, care este nemăsurat mai mare decât al meu”.

Același lucru ar putea să-l spună mulți alții dintre misionarii noștri și l-ar putea spune deasemenea fratele și sora Tolici, misionarii noștri depe insula Madagascar. Acest spirit de sacrificiu, care se manifestă prin „a merge”, este același spirit, care se dovedește în „a da”. În curând lucrarea va fi încheiată și Domnul și Mântuitorul nostru va veni spre a strânge secerișul acestei lumi. El va trimite pe sfinții Săi îngeri, ca să adune pe aleșii Săi din cele patru colțuri ale pământului. Revenirea Domnului Hristos este aproape, orice ar crede sau ar zice oamenii în privința aceasta. Atunci se va împlini cuvântul: „Strângeți-Mi pe credincioșii Mei, cari au făcut legământ cu Mine prin jertfă!” Ps. 50, 5.

În aducerea darurilor noastre ne-am condus după un anumit sistem și aceasta este fără îndoială după voia lui Dumnezeu, căci Dumnezeu este Dumnezeul ordinei. Este însă tot

atât de drept, ca să ne conducem și în aduce-rea zecimii după aceleași principii ale ordinii. Din cauza aceasta s'a rânduit strângerea zeci- mii în fiecare Sabat înainte de predică, iar după această strângere ne rugăm ca Dumne- zeu să-și reverse binecuvântarea promisă atât asupra zecimii și a darurilor, cât și asupra dă- ruitorilor. Aceasta este în deplină armonie cu ceea ce ne învață Domnul prin Spiritul Profe- tic, căci în Mărturii ni se spune să aducem ze- cimia „în mod regulat“, aceste sume fiind con- siderate ca „închinare pentru lucrarea lui Dum- nezeu“. Această ordine aduce la rândul ei roade bune, o dovadă, că binecuvântarea lui Dum- nezeu stă asupra ei. Uniunea a un minus în zecimi față de anul trecut și prin urmare și Conferințele au avut deficite. Faptul acesta a avut ca urmare reducerea salariilor, un lucru care s'a făcut încă anul trecut. Luna Iunie a adus însă o ameliorare a situațiunii, un fapt care se datorește de sigur credincioșiei mem- brilor noștri, și deaceea ținem să exprimăm mulțumirile noastre cele mai călduroase tutu- ror fraților, surorilor și prietenilor noștri. Cu

toate acestea Conferințele se găsesc totuș într'o situațiune grea și se văd silite a mai face o re- ducere de salarii; sperăm însă că lucrarea nu va fi împiedicată prin lipsa de mijloace. În câteva cazuri unele dintre Conferințe au putut să plătească numai câte o jumătate din sala- riul lucrătorilor respectivi. În același timp însă, Domnul deschide ușile înaintea noastră și toc- mai acum crește interesul pentru adevăr în mii de inimi. Domnul care ne invită să înaintăm, prin faptul că ne adresează atâtea chemări noi, nu face de sigur nici o greșală în privința aceasta. Deaceea credem că Domnul ne va bi- necuvânta, dacă-I vom urmă în credință, și de sigur va revărsa bogate binecuvântări asupra copiilor Săi, cari contribuie cu credincioșie la sprijinirea lucrării Sale. În urma binecuvântă- rii lui Dumnezeu și a credincioșiei din parte membrilor noștri, sperăm că situațiunea Con- ferințelor se va îmbunătăți. Domnul Hristos este Capul Comunității și El va duce lucrarea Sa la biruință. Să ne punem toată încrederea în El.

D. N.

Iubirea, curtenia și căsătoria.

Se poate că pentru vreun tată sau un învâ- țător nu este un lucru obișnuit să pună în dis- cuție acest subiect. Oamenii zilelor noastre pre- feră să ascundă aceste lucruri cari au legături foarte adânci cu conștiința noastră, atât de adânci încât ele ating izvorul de viață. Se poate că acest fapt este datorit părerii că tinerii nu au nevoie de oarecari idei sănătoase cu privire la iubire și curtenie, că ei sunt dejă destul de gata să răspundă la diferite sentimente de iu- bire și să le dovedească în nenumărate feluri, spre răul lor propriu și spre mâhnirea gene- rală. Dacă lucrul acesta este adevărat, totuș el nu constituie motivul ca această chestiune să fie neglijată și să se caute a o îndepărtă din discuție. Ea nu trebuie îndepărtată; și negli- jența din partea celor în vârstă nu înseamnă înfrânare din partea celor mai tineri. Totdea- una este mai bine ca cei mai în vârstă să vină cu sfaturi scoase din experiențele lor, pentru ca astfel mai mult să clădească decât să dis- trugă.

Sau se poate că această stare de lucruri este datorită părerii că tinerii nu-și dau seama de sfințenia căsătoriei sau de seriozitatea curteni- rii, și că ei vor fi înclinați să trateze în mod ușuratec și în glumă toate chestiunile în legă- tură cu iubirea între sexe. Nu putem nega nici faptul că sunt o mulțime de tineri pentru cari iubirea este un lucru pe care-l tratează ușor, și

pe care cred că pot să-l ia în râs, în orice legă- tură a lui cu viața socială. Aceștia sunt aceia cari au avut nefericirea să primească o educa- ție greșită și să fi stat într'un mediu nepotrivit. Dar această atitudine nu reprezintă pe aceea a majorității tineretului, și nici nu se va dovedi atuncia când subiectul este discutat cu seriozi- tatea și cu demnitatea care se cuvine. Neștiin- țoasă și schimbată în pricepere, și necugetarea în înțelepciune.

O dreaptă privire a vieții în scopurilor ei cuprinde și căsătoria și familia. Acestea au fost întemeiate la început de către Dumnezeu ca mijloace de descoperire și satisfacere a iubirii. El niciodată nu le-a desființat. Eforturile pentru zădărnicierea planului lui Dumnezeu, ori de cine ar fi ele făcute, și în vederea oricărui scop, nu vor avea ca rezultat decât abaterea depe ca- lea adevărată a vieții și creșterea nefericirii. Prin această experiență Dumnezeu dorește ca noi să ne apropiem cât mai mult de El, și să ajungem cât mai mult sensibili față de iubirea Sa divină. Nici un alt act social nu este de o așa mare însemnătate decât este căsătoria. Prin ea sunt hotărâte în gradul cel mai mare viețile viitoare și eforturile celor doi cari s'au unit în felul acesta, și prin ea începe să se nască viața și soarta copiilor. În adevăr, nici un alt subiect nu cere o mai mare cugetare decât această Ches- tiune a iubirii, curteniei și căsătoriei.

Sunt convins, atât din cele ce-mi aduc aminte din tinerețea mea cât și din cele ce am simțit în legăturile mele cu tinerii în cămin, școală, și societate, că majoritatea tinerilor și tinerelor doresc sfaturi bune, că ei vor primi cu plăcere sfaturile prietenilor mai în vârstă și cu experiență, atunci când aceștia se vor strădui să-i învețe și să-i călăuzească pe cărarea vieții lor sociale. Și astfel, ca unul care am mers pe această cărare înaintea voastră și care am cercetat calea cea sigură cum și cursele și prăpăstiile cari se întâlnesc deoparte și de alta a ei, vă ofer acuma serviciile mele de călăuzitor, fără însă a vă face cine știi ce făgăduinți. Mă adresez tinerilor primitivi și serioși, cari privesc în viitor cu ochiul limpede, cari înțeleg viața aceasta, și anume că a fi fericit și voios nu înseamnă a fi imoral și desfrânat, cari au ținte înalte, și cari doresc să găsească acea cărare prin care să ajungă la această țintă. In asemenea tineri voi găsi niște ascultători cari vor lua seama la toate cuvintele și vor căuta să se poarte cu judecată.

PUTEREA IUBIRII.

Iubirea este cea mai mare putere din lume. Ea este cea mai mare putere în cămin, mai ales în căminul de curând stabilit. Nici o poruncă aspră, nici autoritară, nu poate împlini în ceea ce privește formarea caracterului și îndrumarea voinții, aceea ce poate face iubirea.

Iubirea este cea mai mare putere din societate. Nu rivalitatea și cearta acelor cari umblă după rang și reputație va ține societatea unită; ci ceea ce aduce unirea aceasta este prietenia aceluia cari sunt gata să socotească pe alții mai pe sus de ei înșiși.

Iubirea este puterea cea mai mare în Biserică. Nu organizația rigidă îi va da puterile, nici bogăția ei nu îi va împlini țintele, și nici ambiția lumească nu va ajuta Biserica să fie cu adevărat vie. Iubirea divină din sufletele bărbaților și femeilor este care îi conduce, atunci când este nevoie, ca aceștia să renunțe la confortul civilizației și la plăcerile societății în care fusese obișnuți, și să meargă în colțurile cele mai îndepărtate ale pământului, să ajute la alinarea nevoilor celor pierduți și să lucreze pentru readucerea lor a fi după chipul lui Dumnezeu.

Și contrariu ideii obișnuite, iubirea este puterea cea mai mare în lumea politică. Națiunile poate să-și mărească oștirile cum și flotila; pot să invadeze teritoriul altor națiuni, să le înfrângă în luptă, să le biruie în războiu, să le ceară despăgubiri mari și să le lase mulți schilozii; dar nici învingătorul nu se mărește mai mult prin aceasta. În timp ce proporția dezavantajelor față de aceea a celui învins poate fi

mai mică, totuș socotind pierderea de oameni și bani, întreruperea progresului, distrugerea planurilor industriale și de conlucrare, ea a dat mai mult înapoi decât să înainteze. Dar, națiunile cresc cu adevărat dacă au bărbați de stat cu o vedere clară și o inimă largă, cari discern interesele atât ale lor cât și ale națiunilor surori, și caută căi de pace prin care să aducă la o cât mai strânsă unire și conlucrare a acestor națiuni. Iubirea este cea mai mare putere din lume.

CURENTUL ELECTRIC AL SUFLETULUI.

Dar ce este iubirea? Nimeni nu știe. Putem să o definim, putem spune că este un simțământ al unei puternici atrageri față de cineva, simțământ născut din pricina admirabilelor calități observate în altul; dar definiția noastră nu a descris decât sentimentul, ea nu a spus în ce constă iubirea. Noi nu știm mai mult decât știm ce este electricitatea; și nici nu ne-ar fi posibil să o găsim, căci în timp ce electricitatea se găsește în lumea fizică, iubirea este ceva sufletească. Odată oamenii au crezut că lumina este focul trimes de zei. Când a venit știința, oamenii au căutat să explice ce este electricitatea, zicând că ar fi un fluid invizibil; dar acuma se caută a se arăta că ea este o putere produsă prin dislocarea electronilor. Chiar și în stadiul acesta, noi nu am făcut decât teorii asupra subiectului, negăsind încă secretul electricității.

Iubirea este curentul electric al sufletului. Putem să observăm efectele ei cum și ce o produce, noi o putem folosi pentru binele și fericirea omului, ne putem feri contra primejdiilor ei atunci când o folosim; dar când căutăm să aflăm taina originii ei, ne dăm seama că acesta este unul din acele lucruri primale pe cari nu le putem explica. Ea este un element indispensabil în viață.

„Dumnezeu este iubire“, care „are viață în El însuș“, și iubirea Sa este revărsată asupra noastră prin aceea că ne dă viață. Omul are viața Sa; el îi datorește iubirea Sa. În viața desăvârșită este și iubire desăvârșită; și chiar în viața stricată mai rămâne puterea iubirii; și oricât de rău ar fi ea folosită, totuș darul lui Dumnezeu rămâne în ea.

„Noi îl iubim pentru că El ne-a iubit întâi“. 1 Ioan 4, 19. Noi avem puterea iubirii să iubim nu numai pe Dumnezeu ci și pe om, să iubim pe oricine și totdeauna, fiindcă El mai întâi ne-a iubit pe noi și ne-a dat darul iubirii. În firea omenească nu este nici o rază de dragoste, nici o plăcere în serviciu altruist, ci toate acestea vin dela Tatăl ceresc a cărui iubire trece prin toate canalele vieții. Și când iubirea omenească în una din manifestările ei a ajuns murdară și rea, aceasta este fiindcă iubirea a fost

denaturată și înșoșită. Dela Dumnezeu vine iubirea; dela cel rău vine desfrâul. Nici la om și nici la cel rău nu putem găsi origina iubirii: iubirea este dela și din Dumnezeu; dar omul și Satana pot folosi atât de rău iubirea încât

ea să devină mai mult o putere spre moarte decât o putere spre viață.

A. W. Spalding. „Love, Courtship and Marriage“, pag. 1—9.

A-i fi plăcut.

Dumnezeu are pentru fiecare dintre noi o lucrare deosebită. Văzând cum răutatea lumii se întinde până în cele mai înalte locuri și este anunțată zilnic în ziare, să ne apropiem tot mai mult de Dumnezeu, și printr-o credință vie să ne ținem strâns de făgăduințele Lui, ca harul lui Hristos să poată fi manifestat în noi. Noi putem avea în lume o influență, și anume o influență din cele mai puternice. Dacă puterea convingătoare a lui Dumnezeu este cu noi, vom fi în stare să conducem sufletele dela păcat la căință.

Simplitatea noastră va săvârși mult în această privință. Noi nu ar trebui să căutăm a ne agăța de poziții înalte sau să umblăm după lauda oamenilor. Ținta noastră să nu fie a fi cel mai mare. Privirea noastră ar trebui să

fie îndreptată numai și numai spre gloria lui Dumnezeu. Noi să lucrăm cu toată priceperea pe care ne-a dat-o Dumnezeu, punându-ne în calea luminii, ca harul lui Dumnezeu să poată veni asupra noastră spre a ne mlădi și potrivii după asemănarea divină. Cerul este gata să reverse cele mai bogate binecuvântări ale sale asupra acelor cari se vor consacra să facă lucrarea lui Dumnezeu în aceste ultime zile ale istoriei lumii. Noi vom fi probați și încercați; poate va trebui să ședem nopți întregi de veghe; dar să căutăm ca asemenea timpuri să le trecem în rugăciune arzătoare către Dumnezeu, ca El să ne poată da pricepere, și să ascuță mintea noastră spre a discerne privilegiile pe cari le avem. „Review and Herald“, 1 Aprilie, 1909.

Spre succes.

„Temerea de Domnul este începutul înțelepciunii“. Mulți dintre tinerii noștri nu simt necesitatea în punerea forțelor lor la o puternică încordare în vederea săvârșirii a tot ce pot mai bine și sub orice împrejurare. Ei nu au înaintea ochilor temerea de Dumnezeu, și cugetele lor nu sunt curate și înalte.

Tot cerul este pus în cunoștință cu fiecare cuget și fiecare faptă. Poate că faptele voastre să nu vă fie văzute de tovarășii voștri, dar ele sunt descoperite înaintea ochilor observatori ai îngerilor. Ingerii au îndatorirea să slujească acelor cari se luptă să învingă orice obicei rău, și astfel să rămână neatinși de înșelăciunile lui Satana.

INTEGRITATEA.

Puterea micilor fapte rele cum și a micilor necuviințe cari ating caracterul, nu sunt luate în seamă așa cum ar trebui. Cele mai mari și mai înalte principii ne sunt descoperite în Cuvântul lui Dumnezeu. Ele ne sunt date să întărească orice efortare a noastră în a face binele, să ne conducă și să ne echilibreze cugetele minții, și să ne îndemne să năzuim a ajunge la principiile cele mai drepte și mai sănătoase.

În istoria lui Iosif, Daniel, și a tovarășilor acestuia, putem vedea cum lanțul de aur al adevărului poate lega pe tineret de tronul lui

Dumnezeu. În felul acesta ei nu mai pot fi abătuți depe calea integrității. Ei prețuiesc favoarea lui Dumnezeu mai pe sus decât favoarea și lauda oamenilor, și Dumnezeu îi iubeste și își întinde scutul Său asupra lor. Din pricina credincioasei lor integrități, din pricina hotărârii lor ferme de a onora pe Dumnezeu mai pe sus de orice putere omenească, Domnul în mod vădit i-a onorat înaintea oamenilor. Ei au fost onorați de Domnul Dumnezeu ostirilor, a cărui putere este peste toate lucrările mâinilor Sale în ceruri sus sau jos pe pământ. Acești tineri nu au fost rușinați să reprezinte adevărul. Chiar la curtea împăratului, prin cuvintele, obiceiurile, și faptele lor ei au mărturisit credința în Domnul Dumnezeu cerului. Ei au refuzat să se plece față de orice poruncă prin care onoarea lui Dumnezeu ar fi fost defăimată. Ei aveau putere din cer spre a mărturisi credința lor față de Dumnezeu.

Și voi ar trebui să fiți gata a urmă exemplul acestor nobili tineri. Niciodată să nu vă rușinați de credința voastră; ridicați stindarul ei și lăsați-l să fâlfâie în ochii oamenilor și ai îngerilor. Să nu fiți conduși de o falsă modestie, prin prudențe false care vă îndeamnă la fapte contrarii acestui sfat. Prin cuvintele voastre alese și fapte hotărâtoare, prin bunăcuviința voastră, prin evlavia voastră zeloasă, mărturisiți-vă

credința, fiind convinși că Hristos va ocupa tronul în templul sufletului; și puneți toți talanții voștri fără rezervă la picioarele Sale spre a fi folosiți în serviciul Său.

CONSACRARE DEPLINA.

Pentru binele vostru atât prezent cât și veșnic este bine ca să vă consacrați cu totul numai adevărului, pentru ca lumea să știe de partea cui stați. Mulți nu sunt pe deplin consacrați lucrării lui Dumnezeu, și poziția lor nehotărâtă este prin ea însăși un izvor de slăbiciune, și o piatră de poticnire pentru alții. Fără principii bine statornicite, așa neconsacrați cum sunt ei, valorile ispitei îi vor abate dela ceea ce ei bine știu că este bine, și ei nu fac eforturi sfinte spre a birui orice rău, și prin însușita dreptate a lui Hristos, să-și desăvârșească un caracter neprihănit.

Lumea are un drept să știe precis ce poate să se spera dela fiecare persoană. Acela în care se găsește principii ferme, hotărâte, și drepte va fi o putere vie față de tovarășii săi; și el va influența pe alții prin creștinismul său. Mulți nu discern și nu-și dau seama cât de mare este influența cuiva în ce privește binele sau răul. Fiecare trebuie să înțeleagă cum că principiile pe cari și le însușește au o influență vie și transformatoare asupra caracterului. Cel care primește pe Hristos ca Mântuitorul Său personal, va iubi pe Isus, și pe toți aceia pentru cari a murit Hristos; căci Hristos va fi în el un râu de apă curgând în viața veșnică. El se va supune fără rezervă conducerii lui Hristos.

LIBERTATEA.

Faceți din onorarea lui Dumnezeu o lege a vieții voastre dela care să nu vă abată nici o ispită și nici un interes lăaturalnic, căci „atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică“. Ca o persoană mântuită și liberă, răscumpărată printr'un preț infinit, Dumnezeu cere din partea ta să-ți afirmi libertatea, și să-ți folosești puterile dăruite ție de Dumnezeu în vederea împărăției cerurilor. Nu mai stați sub sclavia păcatului, ci slujitori credincioși ai Regelui regilor, dovediți-vă credincioșii față de Dumnezeu.

Prin Isus Hristos dovediți că sunteți demni de adevărul sfânt cu care v'a onorat Domnul, revărsând asupra voastră viața și har. Voi trebuie să vă împotriviți a ajunge conduși de puterea celui rău. Ca ostași ai lui Hristos noi trebuie să primim cu tot cugetul și sufletul nostru condițiunile mântuirii sub orice împrejurare, să avem în noi principii bune, și să lucrăm după ele. Înțelepciunea divină să fie candela

picioarului nostru. Fiți credincioși față de voi înșivă, fiți credincioși față de Dumnezeu vostru. Orice se poate clătina, se va clătina; dar înrădăcinați și întemeiați în adevăr, voi veți rămâne cu lucrurile cari nu se pot clătina. Legea lui Dumnezeu este stabilă, de neatins; căci ea este expresia caracterului lui Iehova. Aveți grijă ca nu cumva prin cuvintele sau influența voastră să aruncați o cât de mică dezonoare asupra autorității ei.

PREDARE COMPLETA.

A avea credința lui Hristos înseamnă ca să fii cu totul predat lui Dumnezeu, și să consimți a fi călăuzit de Spiritul Sfânt. Prin darul Spiritului Sfânt vă va fi dată puterea morală, și nu numai că talanții încredințați vouă mai înainte vor fi folosiți în serviciul lui Dumnezeu, dar puterea lor efectivă va fi mărită cu mult mai mult. Predarea deplină a puterilor noastre în mâna lui Dumnezeu simplifică foarte mult problema vieții. Ea slăbește și scurtează mii de lupte cu patimile inimii firești. Religia este ca un lanț de aur care leagă atât sufletele celor tineri cât și cele ale celor în vârstă, de Hristos. Prin ea, cei ascultători și primitori sunt conduși cu siguranță pe cărările întunecoase și gloduroase până la cetatea lui Dumnezeu.

Tineri cu însușiri comune tuturor, dar cari au primit educația și sfatul învățătorilor insuflețiți de principii înalte și curate, pot ieși din acest proces educativ bun pentru poziții de încredere pentru cari au fost chemați de Dumnezeu. Dar sunt tineri cari vor da înapoi din pricină că nu s'au hotărât să birue înclinațiile firești, și nu au plecat urechea la glasul lui Dumnezeu din Cuvântul Său. Ei nu au ridicat un zid de apărare în jurul sufletului lor care să-l apere de ispite, și nu și-au luat hotărârea de a-și face datoria cu orice rizic. Ei sunt asemenea aceluia care găsindu-se pe un drum primejdios refuză orice călăuzire și îndrumare prin care ar putea să fie ferit de nenorocire și pierzare, și astfel merge la o sigură nimicire.

ALEGEREA SOARTEL.

O, dacă fiecare și-ar da seama că el este arbitru propriului său destin! Fericirea din viața aceasta cum și din cea viitoare, cum și viața veșnică depind de tine. Prin alegerea ta poți să te întovărășești cu persoane cari prin influența lor vor strică gândurile, cuvintele și moralul tău. Tu poți lăsa frâu liber pozei și patimii, și astfel să te ruinezi până în cel mai rău grad. Influența ta poate fi în așa fel încât să atingă și pe alții, și tu poți ajunge cauza ruinii acelora pe cari ai fi putut să-i aduci la Hristos. Tu te poți depărta de Hristos, de adevăr, de sfințenie, și de cer. În ziua de judecată cel

pierdut poate arăta spre tine și zice: „Dacă nu ar fi fost influența lui, nu m'aș fi poticnit pe cale și nu mi-aș fi bătut joc de credință. El a avut lumină, el cunoșteă calea spre cer. Eu am fost neștiutor, și am mers orbește pe calea mea spre pierzare“. O, ce răspuns va putea da față de o asemenea învinuire? Cât de important este ca să luăm seama unde conducem sufletele. Noi suntem observați de lumea veșniciei, și cu câtă atenție ar trebui să socotim prețul influenței noastre. Noi nu ar trebui să îndepărtăm din minte veșnicia, ci să ne obișnuim totdeauna să întrebăm: Această cale va fi plăcută lui Dumnezeu? Care va fi influența faptelor mele asupra sufletelor aceloră cari au mai puțină lumină și dovadă despre ce este bine să facă?

CERCETARE DE SINE.

O, fie ca tinerii să cerceteze Scripturile și să facă aceea ce gândesc că ar fi făcut Hristos

„Cine va crede și se va boteza va fi mântuit“.

Dela data de 20 Aprilie până la 16 Mai am fost foarte ocupați cu examinarea candidaților de botez. I-am vizitat acasă la ei, ne-am întreținut în mod amical, am vorbit împreună despre speranța cea vie a creștinului, care e clădită pe Stânca cea veșnică Hristos, Fiul lui Dumnezeu și Mântuitorul nostru. Dealtfel conform programului Misiunii, în fiecare săptămână vizitam pe membrii botezați, pe prietenii de adevăr și pe cunoscuți, studiind împreună semnele timpului în care trăim, și „apropiata venire în mărire a Domnului Isus“. Malgașii se simt foarte bine, când misionarii îi vizitează acasă, dar și misionarii se simt mult mai bine când au ocazie să-i viziteze, cercetând cu ei Scripturile, cum făcea Pavel altădată cu cei din Berea.

Când am vizitat pe candidații de botez, am găsit o femeie care se pregătea pentru botez, voind să meargă pe calea adevărului, din care cauză a fost foarte persecutată de barbatul ei. Bătută și chinută mult timp, ea n'a voit să vândă adevărul, cum fac mulți care-l vând pe nimic (Prov. 23, 23), ci ea l-a cumpărat, și l-a ascuns în adâncul inimii cu rizicul de a fi gata să moară dacă e nevoie, decât să tăgăduască pe Mântuitorul ei. Când am sosit acasă, n'a voit să ne lase să intrăm, cutoatecă soția lui ne invită zicând: „Mandroso tompoko, mandroso“, „Intrați Domnule, intrați“. Am rămas la ușă unde am vorbit cu el aproape trei sferturi de oră.

Domnul a zis: „Duceți-vă și faceți ucenici toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh“. Mat. 28, 19. Pe ziua de 17 Mai 1931 am avut o bucurie deosebită, căci am putut executa ordinul Domnului. *Patruzeci și șase* de suflete au fost botezate a) 25 din Comunitatea Tsararay; b) 12 din Comunitatea Manjekaray; c) și 9 din Comunitatea Aboșibé. *Patruzeci și șase* de suflete au fost botezate în Numele Tatălui, Fiului și Spiritului Sfânt, adică îngropați în asemănarea morții lui Hristos și înviați în asemănarea învierii Sale, ca apoi să ducă o viață nouă, să aibă o țință nouă, și o purtare sfântă, știind că s'au apropiat de „Muntele Sionului, de cetatea Dumnezeului celui viu, Ierusalimul ceresc, de zecile de mii, de aduna-

dacă ar fi fost în asemenea împrejurări! Privilegiile noastre de a dobândi cunoștința din cer a pus asupra noastră răspunderi mari, și cu o mare îngrijorare să ne întrebăm: Pășesc eu în lumină? Oare eu, potrivit marei lumini care mi-a fost dată, conduc eu pe calea cea bună, sau arăt drumuri sucite pe cari mergând oile să fie abătute depe cale? . . .

Noi trebuie să fim stăpâniți de un sentiment adânc și statornic cu privire la valoarea, sfințenia și autoritatea adevărului. Razele strălucitoare ale luminii cerești luminează scânteiitor pe calea voastră, iubiți tineri, și rugămintea mea este ca voi să folosiți cât mai bine ocaziile cari vă sunt date. Primiți și țineți în voi orice rază trimeasă din cer, și calea voastră va deveni mai strălucitoare și tot mai strălucitoare până la ziua deplină. — E. G. White, „*Messages to Young people*“, p. 26—32.

rea în sărbătoare a ingerilor, de Biserica celor întâi născuți cari sunt scriși în ceruri, de Dumnezeu Judecătorul tuturor. . . . de Isus Mijlocitorul legământului celui nou“. *Ebrei 12, 22—24*.

Patruzeci și șase de suflete au recunoscut că au călcat voința Tatălui Ceresc, au călcat Legea Sa, care este expresia iubirii Sale; au recunoscut că Isus Hristos și-a vărsat sângele pentru păcatele și mântuirea lor; au recunoscut că Spiritul Sfânt a lucrat în inima lor întorcându-i la pocăință, mărturisind în fața a peste 500 de persoane că voesc să ducă o viață sfințită de Tatăl, de Fiul și de Spiritul Sfânt, și că voesc să se pregătească pentru Impărăția cerurilor, care este foarte aproape. Parte din ei au și plecat în colportaj. Părintele nostru cereșe ne-a favorizat cu o zi frumoasă. Botezul a avut loc în mijlocul naturii într'o apă curgătoare. A fost o zi solemnă pentru cer și pentru pământ. Doi servi ai Domnului au oficiat sfântul Botez. Este pentru prima oară în Madagascar când doi predicatori botează odată.

Cei botezați au fost și sunt bucuroși că Dumnezeu le-a arătat calea adevărului, scoțându-i dela întunec la lumina Lui cea minunată. În Madagascar este o mare lucrare de făcut. Dea bunul Dumnezeu ca aceste câteva rânduri, să trezească pe cei cari dorm somnului păcatului, să întărească pe cei oboșiți, iar pe cei cari nu s'au hotărât de partea lui Dumnezeu, să-i facă să se hotărăscă cât mai de grabă. Domnul a făcut un nou apel. Clasa cu candidații de botez a început din nou. Noi suntem sănătoși cu toții, din Harul Domnului. Salutări cordiale tuturor fraților, prietenilor de adevăr, și cunoscuților.

Al dvs. frate în Hristos,
C. Tolici.

ATENȚIUNE.

Adresa fratelui Beta este: Petru F. Beta.
Str. Regele Ferdinand No. 1, jud. Someș, DEJ.
Adresa fratelui Reit este: I. Reit, Piața Scutier 2, Etaj I. TIMIȘOARA.

POVESTIRI PENTRU CEI MICUȚI.

„Mamă spune-mi o poveste!“ Această cerere, o așteptare fericită sau o rugămintă plângătoare, potrivit experienței copilului, este aproape tot atât de obișnuită ca și cuvintele: „Mamă, mi-e foame!“ Oare dacă copilul tău îți cere pâine îi vei da piatră? Și dacă el cere o povestire, îi vei da o minge? Obișnuiești să spui povești copilului? Țara poveștii este moștenirea copilăriei. Fiecare copil are dreptul la povești, povești și iar povești. Și fiecare părinte are datoria să fie un povestitor.

Dar de ce să spună povești? Deoarece copilul le cere? De obicei, copiii nu cer să li se spună povești până ce nu au fost obișnuiți să audă povești, la fel cum ei nu cer pâine și unt până ce nu s'au obișnuit să mănânce pâine și unt. În amândouă cazurile ei sunt flămânzi, și ei arată această foame a lor într'un fel sau altul, mintal sau fizic; dar ce va fi dat pentru satisfacerea acestei foame a minții sau a corpului, depinde de părinte.

Ce folos are spunerea de povești? Mai întâi, ea distrează. Oricui îi place să asculte povești. Dumnezeu a pus aceasta în firea noastră pentru a interesa pe alții; și povestirile sunt istorisirile faptelor altora. Povestirile au o lucrare socială. Cu cât cineva este mai puțin stăpân pe sine, cu atâta este mai mult interesat în povestiri și cu atâta este mai în stare să spună povestiri. Astfel crește dorul după auzirea de istorisiri.

Face oare să se ia timp pentru pregătirea vreunei povestiri bune, care să producă bucurie? De sigur. Să ții căminul într'o atmosferă plăcută are mai multă valoare în ce privește rezolvarea problemelor vieții, decât orice alt lucru. Bucuria hrănește sufletul; și sufletul, îmbogățit în experiențe spirituale, pășește în lume săvârșind fapte bune și având cugete frumoase. Povestirile merită timpul pe care îl cer, din pricină că ele aduc bucurie.

În al doilea rând, povestirea învață adevăruri. Eroii poveștilor sau fac ceva bun sau ceva rău; ei țin legea sau o calcă; și în cazul când ei fac bine, rezultatul va fi bun, iar dacă fac rele rezultatul va fi rău. Și acesta este un mijloc foarte bun pentru învățarea poruncilor. Copilașii nu pot cugeta atât de bine cum se presupune despre cei adulți; și deaceia povestirea este mijlocul firesc de a-i învăța adevărul.

În al treilea rând, povestirea îndeamnă la imitare. Acesta este rezultatul firesc al celor două fapte și anume că ea dă și bucurie și învață și adevărul. Imitarea este o însușire pe care Dumnezeu a sădit-o în firea noastră. Ea

în adevăr este alea sufletului prin care copilul poate învăța arta de a trăi. Și dacă ea îi place, el se va strădui să o imite, sau să o urmeze; și ceea ce lui îi place este demn de imitat, căci este purul adevăr, și astfel, prin această imitare, fie în fapte sau gânduri, el va deveni tot mai mult asemenea modelului său. În adevăr, toate aceste trei impulsii reacționează una față de alta. Bucuria face adevărul de dorit și urmarea sau făptuirea lui devine ceva natural; adevărul, fiindcă este adevăr, mărește bucuria și satisface îndemnul de imitare; și imitarea, însușirea de a face lucrul dorit, mărește bucuria și face adevărul stabil și de neclintit în suflet. Spune povestea despre pruncul Moise și atunci vei vedea cum fetița ta își pune păpușica într'un coșuleț pe care va căuta să-l lase să plutească pe vreo apă. Spune povestea despre David și Goliat: vei vedea băiețelul cu o praștie cu care ar putea să omoare uriași. Totdeauna, dacă povestirea a fost bine spusă, copilul va alege să fie mai curând eroul decât mișelul sau învinsul. În felul acesta el poate fi învățat adevăruri cari în alt fel nu ar fi putut să îi fie întipărite. Deaceia, căutați ca să dați povestirilor voastre o asemenea formă încât să clădiți în copii adevărate caractere; căci povestea inspiră la imitare.

Cine poate spune povești? Tu. Nu spune: „O, nu; eu nu pot spune povești. Eu nu aș putea niciodată“. Poate că nu ai încercat; dar „nu ai încercat“ este cu totul deosebit de faptul a nu „putea niciodată“. Motto să fie: „Nu ce îmi place, ci aceea ce trebuie să fac, aceasta să fac“. Mama poate spune povești, fiindcă ea are nevoie de ele. Și dacă ea nu a spus niciodată povești, ceea ce are ea nevoie este să caute a ajunge să spună povești, deci va trebui să înceapă cum să înceapă, și apoi să înceapă, și apoi pe zi ce trece să caute a spune poveștile din ce în ce mai bine. Și astfel va începe să-i placă a spune povești.

Dar fiecare mamă trebuie să fie o povestitoare? Da; ea trebuie, și deasemenea trebuie și fiecare tată. Aceasta din pricină că tatăl și mama sunt învățătorii firești ai copilului; și povestirea este o foarte importantă parte din educație.

Noi putem ajunge să ne asigurăm o bună conlucrare din partea copiilor dacă le vom spune povești; căci, nu uitați, poveștile îndeamnă la imitare. Este mai bine a formă impulsii bune decât să îndreptăm fapte rele. Este mai bine să conduci decât să dojenești. Dați copilului pilde de urmat, nu numai lozinci sau motto. Povestirile îți vor ajuta.

Calea cea mai grea o putem face ușoară prin spunerea de povestiri. Părul încurcat, spălarea farfuriei, șiretele rupte, strângerea unei mese avută la aer liber, — povestirile pot ușura aceste lucruri. Fără îndoială că povestirile nu pot face totul; rămâne o mare lucrare în ce privește învățarea răbdării, tăriei de caracter, curajului și abnegației; și de sigur că povestirea poate fi mai puțin decât reflecția spiritului nostru propriu, dar fără îndoială, ea este un mijloc din cele mai bune pentru a sfărâma glodurile de pe cale; felul cel bun de a istorisi învață adevărata filozofie a vieții.

Prin spunerea de povești noi putem face mult pentru menținerea interesului și simpatiei copiilor noștri. Poveștile ne ajută să fim prietenoși; și tovarășia este lucrul cel mai esențial în educația copilului. Dacă vă mențineți tovarășia cu copiii, totdeauna veți găsi calea deschisă spre inima lor. Fără povestire, ați pierdut cheia ușii inimii lor.

Fără îndoială nu pentru toți este tot atât de ușor să spună povești. Noi nu vom fi cu toții absolut egali în ușurința de a spune povești, și

cu atât mai mult în alte însușiri. Dar aceasta nu are importanță. Noi avem în față un ascultător mic și iubitor care ne va asculta cu drag, și se va lipi de noi, și ne va mângâia mereu și mereu, numai să-i spunem. Și noi nu avem să ne îngrijim că stăm în fața cine știi căror ascultători încărunțiți cari ne vor face o critică aspră; nu, ceea ce trebuie este ca noi să facem tot ce putem mai bine pentru copiii și tatăl nostru ceresc.

Părinții au datoria să caute a deveni buni povestitori. Și ei nu trebuie să aștepte pentru acest lucru „până la un timp mai potrivit”. Calea pentru a începe să spui povești este chiar să începi să spui povești. Ia-le din Biblie, din amintirile copilăriei tale, din istorie, știință, și din evenimentele zilnice. Izvoarele de povestiri sunt pretutindeni în așteptare a fi folosite.

Dar dacă odată începi și continui să spui povești, nu neglija să te pregătești a deveni un cât mai bun povestitor. Și spunerea de povești este o știință, și această știință trebuie să o învățăm.

A. W. Spalding.

Raportul Adunării Anuale a Conferinței Banat-Crișana Arad 8—11 Octombrie, 1931.

În zilele de 8—11 Octombrie 1931 a avut loc la Arad, în Sala Hotelului Crucea Albă, Adunarea Anuală a Conferinței Banat-Crișana.

Ca oaspeți dela Conducerea Lucrării am avut pe frații: Raft, din partea Diviziunii Europene de Sud, D. N. Wall, P. Păunescu, și Petre Hermann din partea Uniunii Române și fr. Diaconescu din partea Institutului Biblic Brașov.

Seria Ședințelor Administrative s'a deschis în ziua de 8 Octombrie 1931 orele 10,15 dimineața de către fr. Ștefan Kelemen cu cântarea: „Clădim pe o stâncă de mult preț”, după care fratele Păunescu a cerut solemn în rugăciune binecuvântarea Domnului. În continuare fr. Kelemen a citit textul din Psalmul 105, 1—5 cu următorul conținut: „Lăudați pe Domnul, chemați numele Lui! Faceți cunoscut printru popoare isprăvile Lui! Cântați în cinstea Lui! Vorbiți despre toate minunile Lui!” Cu adevărat lucrurile lui Dumnezeu merită a fi făcute cunoscut tuturor și noi cei adunați în Adunarea Anuală a Conferinței Banat-Crișana putem ca Samuel să punem la această Conferință o „piatră de ajutor” zicând ca și Samuel în 1 Sam. 7, 14: „Până aci Domnul ne-a ajutat”. După aceste cuvinte toată Adunarea în picioare a cântat cântarea: „Mărim pe Cel Sfânt”. S'a procedat apoi la constituirea Conferinței:

La facerea apelului delegaților au răspuns

un număr de 95 delegați, ca reprezentanți a 30 Comunități.

Ca Secretar pentru lucrările Conferinței Anuale a fost ales fratele Gheorghe Rădoi.

Protocolul Adunării Generale din anul 1930 a fost primit și votat.

Fr. Ștefan Kelemen Președintele Conferinței aduce la cunoștință că dela ultima Conferință din anul 1930 până azi s'au organizat un număr de 9 Comunități noi cu un total de 84 membri și anume:

Rozavlea cu 14 membri; Colonia Veteș cu 14 membri; Criștelek cu 10 membri; Balac cu 8 membri; Batăr cu 9 membri; Chișineu cu 9 membri; Pilul cu 8 membri; Zalău cu 5 membri; Crasna cu 7 membri.

În urma recomandărilor date de frații Predicatori, toate aceste Comunități au fost primite în sânul Conferinței Banat-Crișana.

Pentru pregătirea și studierea diferitelor lucrări ale Adunării Generale Anuale, și potrivit organizațiunii denominațiunii noastre s'au ales cu unanimitate de voturi următoarele Comitete:

1. *Comitet de Numiri* compus din: fr. Petre Păunescu, Gheorghe Motorca, Carol Lovas, Nicolae Urda, și Laslo Abraham.

2. *Comitet de Acreditări* compus din: fr. D. N. Wall, Ștefan Kelemen și Petru Crișan.

3. *Comitet de Hotăriri* compus din frații: Petre Hermann, Ioan Prewlitz, Dumitru Roibescu, Taity Sigismund, Filip Cionca, Rad Zinove, Ioan Duma, Axente Indricău, Lajos Berezky, Gh. Willwewrth, și Ioan Făgăraș.

Fratele Kelemen a prezentat Raportul său ca Președinte al Conferinței, raport din care reiese că un câmp bogat în seceriș este gata de secerat dar sunt secerători puțini. Cu toate acestea Dumnezeu ne-a binecuvântat cu un bogat rod în anul trecut, pentru care li suntem mulțumitori și recunoscători.

Fratele Gheorghe Rădoi, cassierul și secretarul Conferinței a prezentat Raportul Statistic de membri din care reiese că dela ultima Conferință până la prezenta au fost botezați un număr de 170 persoane și 55 au fost primiți prin vot, deci în total 225 de persoane s'au împăcat cu Dumnezeu în acest an, fiind adăugați la poporul Său în Conferința Banat. În continuare fratele Gh. Rădoi a prezentat Raportul Financiar care a fost un prilej de a recunoaște că Dumnezeu voește a binecuvânta cu bogăție pe poporul Său, dacă acesta este credincios față de El. Ambele rapoarte au fost primite și votate.

Fr. Ioan Prewlitz, Secretarul Departamentelor, a prezentat Rapoartele Departamentelor: Școala de Sabat, Misiunea Internă, și Misionarii Voluntari, cari după ce au fost discutate au fost primite și votate de Adunare.

Fr. Taity Sigismund a prezentat raportul

Departamentului de Colportaj care deasemenea a fost primit.

Comitetul de Numiri a propus pe următoarele persoane ca slujbași în Conferință pentru Anul 1931—1932:

Președinte: Ioan Reit.

Secretar și Cassier: Gheorghe Rădoi.

Secretar al Departamentelor: Ioan Prewlitz.

Diriginte al Colportorilor: Taity Sigismund.

Comitetul Conferinței: Ioan Reit, Iosif Gașpar, Dumitru Roibescu, Gheorghe Rădoi, Carol Lovas, Iosif Weber și Axentie Indricău.

Comitetul de Acreditări a propus următoarele persoane spre a fi acreditate în lucrarea Misionară pe anul 1931—1932:

Predicatori: Ioan Reit, Gheorghe Motorca, Iosif Gașpar, Ioan Rădulescu, Dumitru Roibescu.

Ajutori Predicatori: Filip Cionca, Ioan Duma și Rad Zinove.

Misionari Evanghelici: Ioan Prewlitz, Taity Sigismund, Gheorghe Rădoi și Elena Streng.

Colportori: Gheorghe Babota, Ioan Danțos, Vașar Moise, Piroș Miron, Pavel Crișan, Maria Borbelly, Valky Margareta, Ioan Moțiu, Trandafir Ghizela, Uifaludski Suzana, și Ianoș Petre.

Propunerile acestor două comitete au fost primite și votate de întreaga Adunare Anuală.

Comitetul de Hotăriri a propus următoarele hotăriri cari după ce au fost discutate au fost primite și votate:

Hotăririle luate cu ocazia Adunării Anuale.

Comitetul de hotăriri întrunit sub președinția fr. Hermann, a luat următoarele hotăriri:

1. Având în vedere că Dumnezeu ne-a ajutat și

binecuvântat cu succes în lucrarea Sa măreață, câștigând suflete noi pentru Impărăția Lui, păstrându-ne în viață și dându-ne cele trebuincioase cor-

Telegrama de mulțumire a

M. S. Regelui Carol al II^{lea}

Autorizați de cele șase Conferințe cari au avut loc în anul acesta în Cernăuți, Focșani, Constanța, București, Cluj și Arad — Comitetul Uniunii, a dispus formularea expresiunii simțimentelor cordiale și respectuoase către M. S. Regele Carol II, căruia ca popor al lui Dumnezeu îi datorim potrivit Evangheliei înaltă cinstire. 1 Petru 2, 13—17.

M. S. Regele, a binevoit să autorize următorul răspuns la adresa Uniunii în strada Mitropolitul Ghenadie Petrescu, No. 116, București, pe care îl încuștințăm fraților pe această cale, rugând pe presbiteri a-l celi în toate Comunitățile noastre.

Telegrama:

M. S. Regele mă autoriză să vă transmit mulțumirile Sale pentru sentimentele omagiale exprimate de Dvs. în numele cetățenilor de Confesiune Evanghelică a Adventiștilor adunați în Congres la București.

Secretar particular al M. S. Regelui,
C. DIMITRESCU

pului și sufletului, hotărîm să-I mulțumim în mod solemn prin rugăciuni și consacrare. Asemenea mulțumim fraților dela Conferința Generală, Diviziune și Uniune, precum și tuturor fraților pentru sprijinul ce ni l-a dat în aceste zile.

2. Având în vedere că înaltele autorități, înțelegînd scopul măreț al lucrării noastre de pregătirea sufletelor pentru mântuire, ne-au dat deplina libertate să ținem aceste adunări, ținem să mulțumim și să aducem omagiul nostru de mulțumire Majestății Sale Regelui Carol al II-lea, rugînd pe bunul Dumnezeu să-L binecuvinteze cu sănătate și înțelepciune de sus ca sub cărmuirea Sa înțeleaptă să putem trăi în pace și prosperitate.

3. Având în vedere că lucrarea de răspîndirea Evangheliei în timpul din urmă, cere ca fiecare membru al Comunității noastre să contribuie în mod credincios aducînd zecimea și darurile în tezaurul lui Dumnezeu, îndemnăm pe toți să practice lucrul acesta în mod regulat de oarece ne sunt făgăduite bogate binecuvîntări.

4. Avîndu-se în vedere că importanța Campaniei de Toamnă crește continuu și este un factor decisiv pentru lucrarea locală din țară precum și pentru câmpurile misionare externe, și deoarece primim din câmpurile misionare tot mai multe cereri de ajutoare, cari cer eforturi tot mai mari din partea noastră ca să putem da ajutoare necesare și ca să fim în stare a trimite cîtii mai mulți misionari în aceste câmpuri, comitetul invită pe toți membrii să ia parte activă la lucrarea cu Revista Festivă de Toamnă.

5. Pentru mărirea și alimentarea Fondului de Educație, recomandăm ca toți membrii noștri să contribuie, ca astfel să fim în stare în viitor să sprijinim cîtii mai mulți tineri cari doresc să meargă la școala noastră misionară unde să primească o educație după voința lui Dumnezeu, și apoi să devină soli pentru vestirea Evangheliei în toată lumea. Pentru ajungerea acestui scop, facem invitația ca fiecare membru al Comunității noastre să contribuie săptămînal în mod regulat cu cel puțin un leu pe săptămîna.

6. Avîndu-se în vedere că școala misionară s'a mutat la Brașov și pentru terminarea ei avem nevoie de mijloace, propunem membrilor noștri să termine lucrarea cu cartea „Parabolele“ și cărțile poștale ilustrate, cari s'au dat să se vîndă pentru clădirea școlii și să se trimită banii cît mai repede.

7. Având în vedere că lucrarea de colportaj s'a dovedit ca fiind aducătoare de mari binecuvîntări și bogate experiențe pentru întărirea în credință, facem un stăruitor apel către frații predicatori, lucrători biblici și slujbașii Comunităților noastre, ca prin propriu exemplu să îndemne și să încurajeze pe toți membri la răspîndirea literaturii, ca astfel mulți să se consacre acestei importante ramuri în lucrarea lui Dumnezeu.

8. Fiindcă tineretul nostru are nevoie de educație creștină, sfătuim pe părinții cari au copii, să trimită pe tinerii lor la școala noastră misionară care s'a dovedit un bun mijloc pentru creșterea tineretului nostru în credință.

9. Având în vedere marea număr de tineri și pentru dezvoltarea studiului Bibliei și a gustului de cetit scrierile sfinte, după planurile stabilite și publicate în gazeta Slujbașilor și Straja Dimineții, recomandăm ca în fiecare Comunitate sau grupă să se organizeze Cercul Misionarilor, Misionari Voluntari, chiar și acolo unde există numai 5 tineri și să se țină adunări regulate.

La adunările Cercului Tinerimii, ca și la diferite producții sau serbări ale tineretului să se facă o

colectă pentru câmpul misionar destinat tineretului pentru acest scop.

10. Potrivit cu Spiritul Profetic, ținem să recomandăm și să îndemnăm pe toți membrii noștri ca să stăruască și să pună în aplicare regimul vegetarian pe cât cu putință, și să trăiască o viață curată, abținîndu-se dela plăcerile lumesti.

11. Având în vedere că Școala de Sabat este un mijloc rînduit de Dumnezeu prin care poporul Său să fie condus la studiul Bibliei și la cunoașterea Adevărului, recomandăm:

- Studiul zilnic al lecțiilor.
- Regulata vizitare a Școlii de Sabat.
- Inițierea Școlilor pentru copii.
- Inițierea Școlilor de familie.
- Cultivarea Spiritului dărniceii pentru încheierea lucrării lui Dumnezeu.

Sabatul dela 10 Octombrie a fost o zi de mare binecuvîntare, în care am simțit cu toții influența Spiritului Sfânt în inimile noastre în mod deosebit.

În Școala Sabatului au participat 268 membri și 38 vizitatori împărțiți în 30 clase. Darurile Școlii de Sabat au fost de 1763 lei.

La serviciul divin de dimineață fratele Raft a ținut o foarte însuflețită cuvîntare, îndemnînd pe toți cei de față de a se scula și a lumina căci a sosit timpul ca poporul Domnului să lumineze conform profeției din Isaia 60.

În după amiaza Sabatului inimile credincioșilor au fost mult îmbărbătate la auzirea experiențelor minunate spuse de fr. Raft, iar apoi s'a făcut apel la cei de față pentru a subscrie o sumă pentru Fondul de Educație.

Duminecă 11 Octombrie după amiază a avut loc o frumoasă producție a tineretului, cu un frumos și bogat program. Producția a fost vizitată ca și celelalte adunări de multe persoane și cu toții am simțit o deosebită bucurie.

Cu inimile noastre pline de bucurie și curaj ne-am despărțit spre a merge să împărțim și celor ce nu au avut privilegiul de a participa la această binecuvîntată Conferință Anuală, binecuvîntările primite, sperînd ca prin ajutorul lui Dumnezeu să luăm din nou parte la o asemenea Conferință.

Președinte, *Ioan Reit.*

Secretar-Cassier, *Gh. Rădoi.*

Necrolog.

A adormit în Domnul fratele Ioan Cristea Gheorghie în etate de 41 ani, din Comuna Bărcănești, jud. Ialomița.

Sperăm să-l revedem la venirea Domnului.

I. I. Gheorghisor.

...

În ziua de 5 Octombrie a fost chemată la odihnă sora Elena I. Codreanu, o soră foarte credincioasă.

Sperăm că ne vom întîlni cu toții pe noul pămînt.

Constantin I. Gheorghiu.

DEPART. MISIUNII INTERNE.

Responsabil: P. H. Hermann.

Cum putem deveni conlucrători?

Apostolul Pavel scrie în 2 Cor. 6, 1. 2 că acela care nu devine un conlucrător cu Dumnezeu, a primit în zadar harul divin. Chestiunea aceasta apare cu atât mai însemnată, cu cât vom lua mai mult în considerare starea omenirii din timpul nostru, care necesită ajutor. În

Și Domnul Isus a venit potrivit textului din Isaia 53, 3 într-o stare care necesită ajutor, pentru ca să devină Salvatorul omenirii. Acest fapt ne poate sluji drept mângâiere.

Ținta noastră este să devenim ajutorul și salvatori ai omenirii. Marele Ajutor, Isus însuși, este pilda și îndrumătorul nostru în privința aceasta. El S'a desbrăcat de toată mărirea Sa. Așa trebuie să se întâmple și cu noi, schimbând inima și firea noastră în întregime. Plăcerea de lucrurile lumești se schimbă atunci într'un desgust față de ele, ba chiar în dușmănie, care a fost prevestită după căderea în păcat în Geneza 3, 15 și realizată prin Hristos.

Raport despre lucrarea Misionară în Uniunea Română.

Dela 1 Iulie până la 30 Septembrie 1931

Numărul Conferințelor 6; No. Comunităților și Grupelor 455.

CONFERINȚA		Proc. membr. cari rap.	Num. membr.	Câți membr. raportează?	Suflete câștigate	Ore biblice sau alte adunări	Vizite misionare	Aduși la S. d. S. sau alte ad.	Câți rap. ore biblice sau alte ad.?	Num. tratam.	Scr. mis. trimise.
Muntenia-Vest	Maj.	60 0/0	3071	1351	186	12382	10362	2608	2531	2245	121
	Tin.		1179	520	40	1305	2118	420	818	432	125
Muntenia-Est	Maj.	85 0/0	1774	1150	110	8279	4630	1865	1918	1358	327
	Tin.		736	369	—	2454	628	655	374	299	25
Moldova de Nord	Maj.	80 0/0	1775	1095	280	8715	5852	1636	1562	2379	370
	Tin.		387	341	11	1992	1585	278	713	110	33
Moldova de Sud	Maj.	90 0/0	1185	774	83	7172	4579	972	1163	1821	143
	Tin.		586	298	3	2546	2383	369	851	629	109
Transilvania	Maj.	81 0/0	2059	2038	20	12919	4809	3990	3028	929	481
	Tin.		689	448	11	2075	1682	1803	2218	434	356
Banat—Crișana	Maj.	51 0/0	1192	521	70	4973	2448	658	855	911	168
	Tin.		222	92	39	403	274	100	84	29	32
Uniunea	Maj.	74 0/0	12056	6929	749	54440	32980	11729	11057	9643	1610
	Tin.		3719	2068	104	10775	8670	3625	5058	1933	680

timp ce lipsa materială crește din ce în ce, nevoia spirituală ia proporții tot mai mari, astfel încât textul din Isa. 60, 2 se poate aplica astăzi mai bine decât oricând.

Chiar noi, cari am dobândit această cunoștință, dacă vom medita asupra stării noastre personale, ne vom vede a siliți să exclamăm împreună cu Ieremia: „Mântuiește-mă Tu, și voi fi mântuit“. Ier. 17, 14. Cu atât mai mare însă este harul lui Dumnezeu, prin care El ne invită să lucrăm împreună cu El.

Atunci nu ajungem liberi numai de păcatele mari și fățișe dar și de cele mici și ascunse.

Această dușmănie profetizată a caracterizat vieța Domnului Isus. Metoda Sa de a ajuta aproapei, a dus la cel mai mare succes, astfel încât stă scris despre El: „Puterea Domnului eră cu El, și El tămăduia“. Luca 5, 17. Unde se găsesc asemenea ajutoari în rândurile noastre? Această putere răsare din iubirea divină a lui Isus. Dacă recunoaștem felul acestei iubiri atunci avem izvorul puterii de ajutor. Cele

trei părți principale sunt: dreptate, bucurie, jertfă.

Dreptatea se conduce după principiul: „Fie-căruia, lucrul ce-i aparține“, însă nu tuturor partea egală. În natură poate că nu toate plan-tele sau toți copacii sunt de o potrivă, deaceea nici nu pot fi tratați în același mod. Pentru cei mai mulți lucrul acesta ar însemna moartea. Dacă fiecare floare are felul ei deosebit după care trebuie îngrijită, și păzită cu îngrijire, cu cât mai mult trebuie să ținem seama de indivi-dualitatea omului, care a fost creat cu o voință liberă, fiind ființa cea mai supremă. Cât de mult am trebui să ne păzim să nu distrugem cu mâna noastră sămânța divină din sufletul aproapelui, ci mai de grabă să căutăm a o îngriji, ca să se desvolte la măsura de copac bine înrădăcinat. Domnul Isus nu ne judecă după faptele noastre, ci după motivele cari ne-au determinat să le facem. Faptul acesta reiese din felul cum a judecat în cazul contribuțiunii văduvei sărmâne. Această dreptate formează temelia acelei iubirii care ne face în stare a deveni ajutoari. Fără ea iubirea se aseamănă cu un schelet fără carne, care se poate strică ușor și care strică și pe alții.

Ea produce bucurie de ființa aproapelui, însă nu o bucurie naturală care s'ar bază pe o oarecare înclinație. Un poet a scris odată un cuvânt care conține mult adevăr, și anume: „Caută să pătrunzi adânc în felul de a fi al aproapelui, până când ți se descoperă partea divină din el“. O floare privită în razele soarelui arată multe frumuseți ascunse. Această frumusețe se descoperă și în caracterul omului, căruia dorim să-i ajutăm, dacă îl vom privi în lumina strălucitoare a iubirii lui Isus. O ase-menea bucurie ne va face în stare să avem parte nu numai de fericire ci și de lipsa și de întristare aproapelui, fără ca să-i luăm indivi-dualitatea, sau să-l ofensăm. Prin aceasta se realizează cuvântul apostolului Pavel din Rom. 12, 15.

O iubire de felul acesta este în stare să aducă și jertfe, ea se uită pe ea însăși, se predă însă în întregime și suferă numai ca să poată să facă bine altora. Monumentul unei asemenea iubiri este crucea, din cauza căreia Domnul Isus a părăsit în mod dezinteresat cerul. Cât am jertfit noi, din timpul, din puterea și din viața noastră comodă în scopul acesta? Suntem noi înșine o jertfă în slujba de ajutorare a lui Isus?

Această iubire a lui Isus descoperită într'o asemenea dreptate, într'o asemenea bucurie, și într'o asemenea jertfă dezinteresată a cucerit lumea întreagă. Ea este Evanghelia timpului din urmă, care trebuie vestită tuturor popoarelor pământului.

Ce privilegiu pentru noi ca popor advent de a putea fi în această lucrare conlucrătorii lui Dumnezeu! Deaceea să primim pe Isus în inimile noastre, spre binecuvântarea noastră și spre binele lumii!

H. N.

DEPART. ȘCOLII DE SABAT.

Responsabil: P. Păunescu.

Conducere, credincioșie și consacrare.

Sunt pline de învățătură cuvintele Domnu-lui adresate lui Petru, într'una din ultimele Sale convorbiri cu apostolii. Evanghelia rapor-tează, că după o noapte de străduințe zad-nice în pescuirea peștelui, Domnul venind la țarmul Tiberidei disdedimineață, a îndemnat pe apostoli să arunce mreaja în partea dreaptă a corăbiei, și lucrând ei după cuvântul Dom-nului, au tras la țarm mreaja cu 153 de pești mari. „Veniți de prânziți“ le-a zis Domnul. Iar după ce au prânzit împreună, Domnul S'a ad-resat lui Petru cu următoarele cuvinte:

„Simon Petru, Mă iubești mai mult decât aceștia?“ Și după ce Petru L-a asigurat de iu-birea Sa, Domnul i-a zis: „Paște mieluseii Mei!“

Din nou, Domnul a adresat apostolului a-ceeaș întrebare: „Simone fiul lui Iona, Mă iu-bești?“ „Da Doamne, Tu știi că Te iubesc“, a răspuns Petru. Isus i-a zis: „Paște oițele Mele.“

Și a treia oară, la aceeaș întrebare, Petru răspunde: „Doamne, Tu toate le știi: știi că te iubesc! Și Isus i-a zis: „Paște oille Mele!“

Iată un examen de conștiință care ne va pune în față, fie că dirijăm o școală, fie că purtăm grija unei grupe. Fie că grupa aceasta este cu oi mari, fie că ea are câțiva mielusei. Domnul înțelege ca cel rânduit să păstorească, să aibă o conștiință bogată în iubirea pentru El, — pentru El, care a sângerat pentru turmele Sale!

Iată o bună lecțiune pentru mine și pentru fiecare instructor, secretar sau diriginte al Școlii. Aceeaș conștiință străjuește pe fiecare pres-biter ca și pe fiecare predicator. Forța motrice a lucrării noastre este iubirea pentru Maestru și opera Sa de salvare în favoarea păcătoșilor.

Acela care dorește să fie un învățator im-preună cu Domnul Său, trebuie să se folo-sească de cuvinte și vorbire simplă, așa ca să poată fi înțeles, chiar de un copil.

Imi amintesc de o experiență făcută după ieșirea dela Școala de Sabat, când mergând acasă, un băețas a zis către mama sa: „Știi mamă, că eu ascult foarte bucuros pe fratele R. când predică, pentrucă pot înțelege fiecare cu-vânt pe care-l zice“.

Dacă fiecare instructor la Școala de Sabat s'ar strădui să cerceteze cu clasa sa lecțiunea în mod clar și simplu, influența Școlii ar fi cu mult mai mare.

Dacă deci, conducătorii și instructorii Școlii, vor urmări pilda Domnului în simplitate și sfințenie, nici o învățătură nu va rămâne fără succes. Fiecare oră a Școlii de Sabat, va ajuta la clădirea Impărăției lui Dumnezeu în inimile elevilor.

Adeseori motivul pentru lipsa de succes în lucrarea noastră în Școala de Sabat, stă în lipsa de pregătire personală în cursul săptămânii.

Dar, dacă privim la Domnul, Il vedem angajat cu tot sufletul și cu tot timpul Său, lucrării de înnobilitare a oamenilor cu cari venea în contact.

Pregătirea Sa specială stătea în orele de rugăciune stăruitoare, pentru a primi forțe noi din curțile cerești.

Conlucrătorilor Săi le putea spune: „Pildă v'am dat, ca și voi să faceți acum, așa cum am făcut Eu“.

Dacă noi, ca învățători în Școlile de Sabat, ne-am lăsat mai mult influențați de pilda Marelui învățător, ce preschimbare s'ar petrece în noi, pentru a deveni mai destoinici să apropiem pe elevii noștri de blândul nostru Mântuitor!? Nimeni însă nu poate fi un urmaș al lui Isus, fără a avea în el dorința arzătoare de a-I servi, ajutând altora.

Acei diriginți și instructori cari pricep bine răspunderea lor, vor face toate eforturile pentru a-și împlini chemarea în mod conștiincios, așa că în fiecare zi să poată zice: „Am terminat lucrarea pe care mi-ai dat s'o fac!“

Câteodată slujbașii Școlii sunt ispitiți să creadă că lucrarea lor n'ar fi așa de importantă ca a lucrătorului evanghelist. Însă Spiritul profetic zice: „Predarea de sine completă, este tot atât de necesară slujbașilor Școlii de Sabat, ca și predicatorilor Evangheliei; căci, cu toții lucrează în aceeași lucrare, — de a aduce sufletele la Hristos. Acest simțământ ar vrea Domnul să-l vadă realizat în lucrarea Școlii de Sabat“.

Dacă aceasta este norma de conducere la Școala de Sabat, cât de mult ar trebui să simțim noi nimicnicia și neputința noastră; și cât de necesar va fi să ne predăm cu totul, pentru a fi conduși de Spiritul Marelui Învățător.

Cu aceste îndemnuri reînviătoare pășim în anul 1932. Pentru a ne da seama cu succes, este nevoie să privim înapoi și să ne întrebăm: Ce am realizat în acest an care s'a scurs? Apoi, ce planuri avem pentru noul an și de care străduințe e nevoie pentru atingerea acestor ținte.

Imi închipui că la începutul anului care s'a

scurs ne-am propus să studiem zilnic lecțiunea cu toată grupa noastră. Acum, controlându-ne, putem spune că ne-am atins ținta cu conștiinciozitate? Eu personal, zice scriitorul acestor rânduri, fr. Caviness, zice, că n'au fost multe zile, dar totuș destule, ca să nu pot zice: „Am atins ținta mea“. Dacă și Dvs. vă găsiți careva în aceeași situație, n'ar fi cazul să ne hotărîm ca în anul acesta să ne ținem mai stăruiitor de ținta noastră?

Zilnic la altarul familiar, noi și copiii noștri, pe cari ni i-a dăruit Dumnezeu, aceasta ar fi ținta cea mai importantă și de care depinde succesul nostru în general.

Ca instructori să ne propunem a ține — cu tactul necesar — ținta aceasta înaintea ochilor școlarilor noștri tot anul. Să ne propunem apoi a publică numele acelora cari au dobândit succes, și chiar și mărturisirile lor cum au putut lucra fără greș... în orice zi.

Dar cu punctualitatea noastră în Școala de Sabat? Rapoartele arată o stare îngrijorătoare în acest punct important. Tot universul se mișcă cu o precizie desăvârșită. Și Domnul chiar zice: „Fiți desăvârșiți!“ Desăvârșiți în iubire, desăvârșiți în studiu, desăvârșiți în punctualitate, desăvârșiți în toate. Domnul vrea să fim desăvârșiți. Și dacă dorim, El este gata să ne împlinească această dorință.

Dacă sunt însă motive pentru unii, în tot anul sau în anume trimestre, sau luni, când n'ar putea vizita regulat Școala, este cazul să înscrim numele lor în *Clasele de familie*. Și acolo să căutăm a începe punctual ora noastră de studiu și rugăciune.

Cum credeți Dvs., n'ar trebui să ne străduim să fim punctuali în fiecare Sabat!? Ar fi de sigur *incurajator*, dacă din timp în timp, secretarul ar pomeni în raportul său, numele acelora, cari au sosit regulat și punctual în clasele lor.

Dar cu ținta câștigării de noi suflete în școlile noastre, cum stăm? În România am atins și întrecut ținta noastră, dar poate să zică oare fiecare Comunitate același lucru și poate fiecare grupă să zică în parte la fel?

Să ne propunem în anul viitor ca fiecare grupă de opt, să devenim zece până la finele anului. Ar fi astfel o creștere cu 20 la sută, și cred că este o țintă potrivită pentru câmpul nostru. Fixați-vă deci, fiecare Comunitate o țintă potrivită pentru Școala voastră. Dacă sunteți 20 de școlari, siliți-vă să fiți la sfârșitul anului 24 cel puțin. Nu este drept?

Cu toată criza care bântue în lume, Domnul vrea să deschidă inimile noastre ca în mod iubitor să ne gândim la milioanele de africani, indieni și mahomedani cari pier în credința lor lipsită de Mântuitorul Isus Hristos. Darurile

noastre vor spori, și dacă secretarii urmăresc ca să fie atinsă ținta în fiecare Sabat, cei boğați să dea cu prisosință; iar văduvele să nu uite să imiteze pe văduva din Sarepta Sidonului. Domnul iubește pe Dătătorul voios. Domnul Se uită la inimile noastre. Faceți ca Domnul să poată zice: „Văduva aceasta sau sârăcul acesta a dat mai mult, căci el a adus darul său cu toată inima și din iubire pentru omenirea pierdută“. Faceți tot, ca având conștiința curată să putem zice fiecare: Tată, am făcut lucrul pe care mi l-ai dat să-l fac.

Notă pentru diriginte.— Aduceți pe o listă sistematic aranjată, toate nevoile Școlii.

Controlați-vă după Curierul din anul 1930 și 1931, ce recomandări s'au făcut și cari n'au fost luate încă îndeajuns la inimă și înfăptuite. Puneți în practică recomandările dela 14 Noembrie, Curierul Misionar No. 11, și stăruiți ca Comitetul să ia cele mai bune hotăriri pentru a fi împlinite.

Impărțiți din nou Școala Dvs. în 6 clase după vârstă, chiar pentru un școlar, și faceți ca fiecare clasă să aibă un instructor care să fie păstrat un an la clasa sa. Grupați, în Comunitățile mari, așa că școlarii din aceeași grupă să fie de o capacitate de dezvoltare apropiată și faceți ca instructorul să fie apt de a avea o influență educativă.

De gruparea armonică depinde dezvoltarea spirituală în clase. Faceți ca grupele de cel mult 8 membri să-și propună ținta sporirii la 10, cel puțin. Urmăriți această lucrare pentru sporire tot anul. Aduceți pe prieteni în clasele voastre, și dacă se hotărăsc să cerceteze, procurați-le Biblii și odată cu Biblia arătați-le să studieze zilnic partea din lecțiune, stăruind cu ei în rugăciuni scurte și potrivite nevoilor lor spirituale.

Alegerea instructorilor este o lucrare care va aduce succes. Un instructor trebuie să fie un membru în toate corect și punctual. Casierul Comunității poate da referințe pe baza notelor sale din registru. Cu instructori, frați ca Acan sau prieteni cu Anania și Safira, nu se poate spera la binecuvântarea lui Dumnezeu, chiar dacă ar fi ei arame su-nătoare.

Nu vă lăsați induși în eroare și nu primiți între membrii comitetului sau între slujbași oameni cari n'au făcut aceste bune experiențe de sacrificiu. Caracterul lui Dumnezeu este sacrificiu din iubire.

Creștini cu astfel de caractere puneți-i conducători, oricât de simplă ar fi educația lor. Acești copii ai lui Dumnezeu vor progresa, și chiar dacă vor trece prin experiențele lui Iov, ei nu vor înceta să lăude pe Domnul.

Puneți-vă ca țintă: Studiu zilnic, rugăciune stăruitoare și lucrare iubitoare în favoarea apropielui.

P. P.

DEPARTAMENTUL TINERETULUI.

Responsabil: **P. H. Hermann.**

Momente hotăritoare ale vieții.

Fiecare creștin vine la un moment hotăritor în viața sa. La unii aceste experiențe se repetă deseori, la alții mai rar; însă nimeni, fie

bătrân sau tânăr, nu rămâne scutit de aceste crize.

Biblia numește asemenea experiențe, ispite. Câteodată vin aceste ispite prin vrăjmașul sufletelor noastre. Vrăjmașul nostru își face planuri pentru viitor. El pândește slăbiciunile noastre; el cunoaște firea noastră, el bagă de seamă la fiecare cuvânt și la fiecare faptă a noastră; el știe fiecare datorie pe care am neglijat-o. Aceste cunoștințe îi dau posibilitatea să formeze ispitele sale cu o asemenea iscusință cum nici nu ne-am putea închipui, astfel încât poate spera să ne biruească. Într'un moment, când nici nu ne așteptăm, el pune plasa sa înaintea noastră și numai purtarea de grijă a Tatălui nostru ceresc ne poate feri de păcat.

Iosif a fost în felul acesta înconjurat de ispite. Inșă el a fost ferit de păcătuire în această criză a vieții sale, prin încrederea sa în Dumnezeu și prin stăpânirea sa de sine. Puneți în fața acestui tânăr biruitor, viața nestatornică a lui Samson, care a predat puterea și ajutorul său din partea lui Dumnezeu unei femei intrigante și nelegiuite.

Se întâmplă câteodată ca noi să chemăm aceste ispite prin slăbiciunile noastre corporale sau morale. Oricine păcătuiește este slab. Păcatul este totdeauna un semn al slăbiciunii. El nu este niciodată un semn al puterii. O idee ne vine în minte. Noi o primim și fiindcă suntem slabi o nutrim mai departe. Păstrând această idee în minte, se deșteaptă în noi dorința să vedem, să facem sau să simțim fapta. Această dorință devine tot mai puternică, până când ajungem biruiți de ea și din cauza slăbiciunii noastre cădem în păcat.

Fiecare din aceste ispite, reprezintă o criză în viața noastră. Noi nu putem măsura puterea sau slăbiciunea noastră după numărul cel mare al acestor ispite cărora suntem expuși; ci dimpotrivă biruința în aceste ispite este hotăritoare în privința aceasta. De fiecare dată când nutrim o înclinare păcătoasă, este ca și cum am turna puțin ulei pe foc. „Numai încă odată“ este scuza obișnuită a celui slab. Acesta este un semn al decăderii morale și nu putem să ne așteptăm niciodată la biruință câtă vreme dorim să mai gustăm „încă odată“ plăcerea. Puterea, bărbăția, adevărata vitejie fac ca isпита să fie biruită acum.

Indată ce simțim primul indemn să facem o nedreptate chiar în momentul acela, când ni se ivește primul cuvânt în mintea noastră, atunci a sosit și clipa când trebuie să repurăm biruința. Acest prim moment este de o însemnătate nemăsurată. Însemnătatea sa este așa de mare, încât îl putem numi momentul hotăritor în viața noastră. Veșnicia, cu binecuvântarea sau blestemul ei depinde de această hotăr-

rîre. Va învinge carnea și Satana, sau se va ridică sufletul spre biruință și va dobândi putere pentru luptă, respingând orice cuget rău?

Criza ispitei durează de obicei numai un scurt timp. În câteva momente ne-am învoit să păcătuiam sau am refuzat să facem nedreptatea. Aceste momente, sunt de o mare importanță. Noi să nu îngăduim ca sămănța unui cuget păcătos să fie primită în pământul sufletului nostru. Dacă suntem nepăsători, atunci aruncăm o umbră peste viața noastră creștină și devenim ținta pentru săgețile celui rău. Dacă cădem în ispită și reușim abia în viața noastră de mai târziu numai avem posibilitatea să ajungem la ceea ce am fi putut ajunge, dacă am fi început mai de timpuriu să ducem o viață biruitoare.

J. H. E.

„Organizația Cercului Misionarilor Voluntari“.

75. Adunările Cercului.

Să se studieze ce s'ar putea face ca adunările să devină mai atrăgătoare. Fiecare slujbaş să aibă un carnet în care să însemneze ce i s'ar părea de folos în această direcție. În cercurile mai mari s'ar putea rândui un comitet, care să aibă grijă de reușita programelor, comitetul executiv e totuși răspunzător.

76. Lista tineretului.

Lista tineretului să fie completă și la zi, cuprinzând tinerii și copiii Comunității. Dirigintele și Secretarul conlucrează împreună pentru alcătuirea acestei liste, cerând ajutorul presbiterului.

77. Delegații.

Delegații la adunările generale și convențiuni trebuie aleși de cerc.

78. Finanțele cercului.

Banii se achită de casier numai în urma unei hotărâri a comitetului executiv.

79. Încheierea trimestrului.

Diferite rapoarte pe care cercul are să le trimeată sunt studiate în comitetul cercului. Aceasta va ajuta ca cercul să se desvolte.

80. Carnet de însemnări.

Este un excelent plan ca fiecare membru al comitetului să aibă un carnet pentru însemnări. Căci cum s'ar putea ca un slujbaş să-și facă lucru fără așa ceva? În acest carnet va nota ceea ce ar vrea să aducă la cunoștința comitetului. Va mai scrie în el și planurile admise de comitet ca să-și amintească deseori de ele. Slujbașii se vor ajuta între ei pentru realizarea planurilor.

81. Adunările comitetului.

Dirigintele cercului Misionarilor Voluntari este președintele comitetului și hotărăște ținerea adunărilor.

Chiar și în cercurile mici ar trebui să se țină o adunare de comitet pe săptămână.

Dacă nu e de plănuit o lucrare specială, membrii comitetului vor folosi ocazia în rugăciuni pentru cerc, vor aminti experiențele avute, și vor face plan adunărilor.

Secretarul cercului va ține todeauna rapoarte asupra adunării comitetului. Cât va fi cu putință, toți membrii comitetului vor fi prezenți la toate adunările de comitet și vor lua notă de cele discutate.

În adunări se va păstra buna dispoziție și ordinea creștinească.

Adunările să înceapă și să se încheie la oră fixă. Să nu să se dea drumul la convorbiri și discuții lungi.

Presbiterul Comunității sau reprezentantul său în comitetul cercului, ca unul ce este mai în vârstă, va fi rugat să-și dea părerea în adunările comitetului.

82. Conclucrare.

Dacă membrii comitetului se sprijină unul pe altul în lucrare, succesul este sigur.

83. Programele de lucru.

1. Creșterea numărului de membri.
2. Înscrierea fiecărui membru în o grupă, încurajarea membrilor la lucrare misionară și raportare săptămânală.

3. Înscrierea fiecărui membru tânăr în grupa de rugăciune, și lucrare personală, înrolarea a cât mai mulți în cursul de cetire, și câștigarea de suflete.

Dublarea lucrării pe grupe în cantitate și calitate.

5. Invitarea tuturor membrilor să folosească Straja Dimineții zilnic.

6. Înmulțirea cărților în bibliotecă.

7. Cel puțin zece la sută să reușească la examenul „Cunoștințelor profetice“.

8. Cel puțin 30% din membri să fie înscriși la „Cursul de cetire al „C. M. V.“

9. Cel puțin 25% să fie înscriși pentru cetirea Bibliei după program.

10. Creșterea darurilor pentru Misiunea Externă.

11. Dese adunări de rugăciune și mulțumire. Toți membrii să contribuie la lucrarea pe grupe și lucrarea cercului în general.

12. Stăruință ca toți membrii să fie prezenți la adunare.

13. Invitarea membrilor botezați să studieze măturile.

14. Invitarea tuturor să ia parte activă în lucrarea Comunității.

15. Studiarea Comunității pentru lucrarea misionară.

16. Ținerea unei adunări de comitet în fiecare săptămână.

17. Interesarea după cât mai mulți membri afară din cerc ca să facă Straja Dimineții, Cetirea Bibliei, Cursul de cetire, și Cunoștințe profetice.

18. Adunările să devie bune, spirituale, și ordinea să fie menținută în adunări.

19. Invitarea membrilor și prietenilor să pună întrebări, și fiecare să contribuie cu sfaturi.

20. Cutia cu întrebări să fie fixată la ușă. Fiecare membru să fie o forță în cerc, Cercul să fie un protector, o binecuvântare socială și un ajutor pentru orice membru al Cercului.

(Va urmă)

PREGĂTIȚI - VĂ

pentru examenul

„Misionarilor
Voluntari“

care va avea loc Duminecă

24 Ianuarie 1932.

Departamentul Misiunii Externe.

Responsabil: D. N. Wall.

Inceputul lucrării pe insula Madera.

La începutul acestui an am fost invitați să începem lucrarea de evanghelizare pe insula Madera. Acesta este unul din cele mai mari câmpuri insulare, care și-a deschis ușile înaintea întregii solii îngerești.

Grupa acestor insule se află la Apusul Africii de Nord și a primit numele de Madera din cauza pădurilor mărețe, cari au fost descoperite pe ele. Acestea au fost arse îndată după descoperirea în parte a ținutului, din cauza friicii de animalele sălbatice. Clima este plăcută, și un mare număr de turiști din Anglia și alte părți ale Europei vin să viziteze insulele în fiecare an. Acest grup de insule aparține guvernului portughez. Totuși, vorbirea diferă de aceea care se vorbește fie în Lisabona sau chiar în Brazilia, astfel că primele trei luni le-am întrebuințat studiind limba. Câmpul nostru de lucru de mai înainte fusese Brazilia.

Populația insulei Madera se ridică la 220.000. Dar două din aceste câteva insule sunt nelocuite. Obiceiurile populației sunt interesante. Băștinașii cari locuiesc departe în munți, vin la oraș îmbrăcați în hainele lor făcute în casă, cu șepci grele de lână, făcute în așa fel ca atunci când este necesar să poată să le tragă peste urechi, și un baston lung în mâini. Mijloacele de călătorie sunt foarte simple și în cele mai dese cazuri, pentru transportarea vehiculelor se întrebuințează boi.

Orașul Funchal este cel mai mare dintre toate, având aproximativ 35.000 de locuitori. Vapoare mari de ocean vin și pleacă din și în toate părțile lumii în fiecare zi. Ocupația principală a locuitorilor este de următoarele feluri: Ingrijirea turiștilor când debarcă; aprovizionarea vapoarelor cu fructe și vegetale, broderie de mână și industria renumitului vin de Madera. Nu există nici tramvae și nici trenuri cari să fluere, afară de trenurile cari duc pe turiști la munți, din centrul orașului.

Lucrarea a fost aici începută cu mai mult decât un an înainte, când Joaquim Silva, care este un băștinaș din Madera, vizită pe poporul său, la întoarcerea din America, unde fusese mai mulți ani. În timpul vizitei sale el vânduse cărți și făcea zelos tot ce putea ca să deștepte interes. Străduințele sale n'au rămas zadarnice, sămânța aruncată de el, a fost după scurt timp

udată de alți colportori și lucrători cari au venit depe continent. Primii păzitori ai Sabatului, au fost tocmai aceia cari au fost interesați prin străduințele primului colportor. Această familie a început să păzească Sabatul scurt timp după ce am sosit noi acolo. Mai întâiu credeam că vom fi nevoiți să ținem singuri Școala noastră de Sabat, însă această familie a început în curând să păzească Sabatul împreună cu noi. În ultimul Sabat am numărat 17 prezențe, inclusiv vizitatorii, din care număr se poate vedea că interesul crește. Unii sunt chiar gata să plătească și zecimea. În curând vom începe cu ținerea de conferințe publice în Funchal, capitala insulei.

În prezent distribuim literatură mergând din casă în casă, fiindcă credem că aceasta este cea mai efectivă și cea mai practică metodă pentru a deștepta interes. Preoții din insulă ne-au opus rezistență dela începutul lucrării noastre. Mai întâiu au amenințat pe membrii bisericilor cu excomunicarea, dacă vor primi literatura noastră. Apoi au cerut ca bibliile și literatura protestantă să fie arsă. Aceasta însă a contrăbuit numai să deștepte curiozitatea multor locuitori, cari ne-au rugat să le dăm literatura noastră, ca și ei să aibă ocazia să cunoască credința noastră.

Noi credem că în acest câmp insular există mari posibilități și rugăm ca membrii Comunităților noastre să roage pe Dumnezeu ca El să ne dea succes în câștigarea de suflete pentru Împărăția lui Dumnezeu. Niciodată nu ne-am simțit mai mult încurajați de a merge înainte decât tocmai acum când prin Providența divină ni s'au deschis uși atât de largi.

E. P. Mansell.

NECROLOG.

Sora Zanfira I. Ciocodeică în etate de 35 ani, membră a Com. Ursei, a adormit în Domnul. Multe suflete au auzit vestea venirea Domnului Isus cu ocazia înmormântării. Sperăm s'o vedem la arătarea Domnului Isus.

N. Voinea.

„Curierul Misionar“.

Foaie lunară.

Red. responsabil: V. FLORESCU

Prețul unui număr Lei 9. Abon. pe un an Lei 100

Red. și Admin. Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu 116.
București IV.
